



ת"פ 49996/11/19 - מדינת ישראל נגד ילנה גורביץ

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 49996-11-19 מדינת ישראל נ' גורביץ

בפני בעניין:	כבוד השופט שלמה בנג'ו המאשימה	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות חיפה
נגד הנאשמת		ילנה גורביץ ע"י ב"כ עוה"ד יובל קגן מטעם הסניגוריה הציבורית

גזר דין

כתב האישום:

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (ריבוי עבירות).

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשמת הייתה בעלת פעוטון בעיר מעלות תרשיחא.

המתלון מר דוד מרקוביץ' התגורר בעיר ובנותיו הקטנות שהו בפעוטון. המתלון סמך על הנאשמת, ונתן בה את אמונו. הוא רשם את בנותיו לפעוטון גם לשנת הלימודים 2016 - 2017. בשלב מסוים, על פי דרישת הנאשמת, מסר לה בתחילת השנה 12 המחאות משוכות על חשבונו על סך 2,000 ₪ כל אחת, וזאת בעבור תשלום לפעוטון.

במעמד מסירת ההמחאות, הוסכם בין המתלון לבין הנאשמת, כי ההמחאות לא תופקדנה וכי מדי חודש, המתלון יגיע וייתן לנאשמת 2,000 ₪ במזומן והיא תשיב לו את ההמחאה של אותו חודש.

באותו מעמד, ביקשה הנאשמת מהמתלון, שלא למלא את שמה בשורת המוטב בהמחאות, והמתלון מתוך אמונו הרב בנאשמת, הסכים.

בהמשך הדברים, פנתה הנאשמת למתלון השני, אברהם הרטמן, שהינו בעל עסק צ'ינג' וניכיון שיקים במעלות, השניים מכירים שנים רבות, ולפי כתב האישום היו ביניהם יחסי ידידות, והרטמן נתן בנאשמת את אמונו.

בשלב מסוים, הנאשמת נטלה את השיקים שקיבלה מגורביץ', ובניגוד למה שסיכמה איתו, מסרה אותם להרטמן לניכיון, תמורת סכום של 18,000 ₪ שקיבלה במזומן, תוך שהיא מציגה בפני הרטמן מצג כוזב, כאילו היא זכאית להעביר לו את ההמחאות ולקבל כסף תמורתן.

במעמד הניכיון, היא סיכמה עם הרטמן, שמדי חודש היא תשלם להרטמן 2,000 ₪, תמורת אחת ההמחאות, או



לחילופין, תמסור לו אישור ממושך ההמחאה, להפקיד את השיק בבנק.

על אף שהנאשמת העבירה את ההמחאות לידי הרטמן וקיבלה תמורתן כאמור 18,000 ₪, היא לא שילמה להרטמן 2,000 ₪ במזומן, ודחתה אותו באמתלות שונות, ובשלב מסוים ניתקה עמו קשר.

בחלוף כשנה, בתאריך 12/6/17, לאחר שהרטמן לא קיבל מהנאשמת את התשלומים עבור ניכיון השיקים, הוא הפקיד את ההמחאות לפירעון, אך הבנק לא פרע אותן בהעדר כיסוי. כתוצאה ממעשיה של הנאשמת, נגרמו לגורביץ' והרטמן נזקים, כמפורט בכתב האישום.

הנאשמת קיבלה מגורביץ' במרמה, בנסיבות מחמירות, ב-12 הזדמנויות שונות, כסף בסכום מצטבר של 24 אלף ₪, על יסוד מצג כוזב כאילו ההמחאות עדיין ברשותה, תוך שהעלימה מגורביץ' את העובדה שמסרה אותן להרטמן, וגם אותו הונתה וקיבלה ממנו כספים במרמה, בנסיבות מחמירות, בסך כולל של 18 אלף ₪, על יסוד מצג כוזב כאילו היא בעלת הזכות לגבות את ההמחאות, והכל תוך ניצול יחסי האמון שהיו בין הנאשמת לבין המתלוננים.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגישה את תצהירו של נפגע העבירה (ג/1), רישום פלילי של הנאשמת (ג/2).

ב"כ הנאשמת הגיש מסמך מהרווחה (נ/1), אסופת מסמכים רפואיים (נ/2), מסמכים הנוגעים לבן הזוג של הנאשמת שכוללים תעודת נישואין וצילום תעודת זהות שלו (נ/3).

תסקיר שירות המבחן:

תסקיר שירות המבחן, סקר את נסיבותיה האישיות של הנאשמת, אשר נולדה וגדלה באוקראינה, עלתה ארצה עם אמה, בשנת 1992. לאורך השנים עבדה בעבודות שונות, בין היתר כמטפלת בהוסטל, ובשלב מסוים פתחה עסק עצמאי - מעון לילדים אותו ניהלה במשך כ-7 שנים. לדבריה, העסק נקלע לחובות, והיא עברה הליך של פשיטת רגל, וכיום עומדת בהסדר התשלומים שנקבע לה על ידי בית המשפט.

שירות המבחן מציין, כי יש לו היכרות קודמת עם הנאשמת, במסגרת אבחון שנערך לה בתיק פלילי שהתנהל בבית משפט שלום בעכו בגין ביצוע עבירות אלימות. היא נדונה לצו מבחן ושל"צ אך לא שיתפה פעולה, הצווים הופקעו והוטלה עליה ענישה חלופית.

בכל הנוגע להתייחסות הנאשמת לעבירות נשוא התיק הנוכחי, הנאשמת הודתה מילולית בביצוע המעשים, אך מדברי שירות המבחן עולה, כי היא שוללת כוונה פלילית, התקשתה להכיר בנזקים שגרמה לנפגעי העבירה, והיא כלל לא מבינה מדוע הוגשה נגדה תלונה במשטרה, שכן פתרה את הבעיה מול המתלוננים.

אשר לכספים שגזלה מהמתלוננים, סיפרה כי התקשתה לשלם את חובה לנפגע העבירה מר אברהם הרטמן, מכיוון שהיה מדובר בתקופה בה הידרדר מצבה הבריאותי, והיא סבורה כי מדובר בטעות שנעשתה בתום לב ולא מעבר לכך.

שירות המבחן ערך לנאשמת הערכת סיכון, ובחן את סיכויי השיקום. בסיכומו של האבחון קבע כי לא ניתן לשלול את



הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.

אשר לאפיק שיקומי, ציין שירות המבחן, כי הנאשמת שללה נזקקות טיפולית, ובהעדר הפנמה לחומרת העבירה ולמעשיה הפליליים, אין שירות המבחן בא בהמלצה טיפולית בעניינה.

אשר להמלצה עונשית, נקבע כי נוכח רמת הסיכון להישנות עבירות, העדר הפנמה והכרה בהתנהגותה הפוגענית, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשמת ענישה מוחשית, על דרך מאסר בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה הגישה טיעונים לעונש בכתב (סת/1), בהם עמדה על נסיבות ביצוע העבירה, הערכים המוגנים שנפגעו עקב מעשיה של הנאשמת, וכן הביאה פסיקה הנוגת בעבירות אלה.

לעמדת המאשימה, מתחם הענישה בתיק דנן, נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל, ולאחר שקילת מכלול השיקולים הרלוונטיים לעניין מיקום העונש, יש למקם את העונש בחלקו התחתון של המתחם, כך שהנאשמת תרצה 9 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית ופיצוי למתלוננים.

מנגד, ב"כ הנאשמת עמד ארוכות על נסיבותיה האישיות של הנאשמת, טעם שיש לתת להן משקל משמעותי תוך שהוא מפנה לעובדות המפורטות בתסקיר שירות המבחן.

הסניגור טען כי מדובר במי שכל חייה נמצאת במאבק בלתי פוסק ובכל פעם שהיא עושה צעד קדימה, נסיבות החיים לוקחים אותה לאחור. היא חוותה אובדן של שני הוריה, חולה במחלה כרונית מורכבת מסכנת חיים, יש לה ילד בן 5 אותו היא מגדלת עם בן זוגה, מתקיימת מקצבת נכות כללית.

עוד נטען כי מדובר באירועים ישנים, ואף לכך יש ליתן משקל.

בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירה, ציין הסניגור כי מדובר בנאשמת שלוותה מאותו הרטמן, בעל הצ'ינג' כספים במספר הזדמנויות, אותם השיבה לו, אך הפעם הזו הדבר לא צלח, הכספים שניטלו על ידו היו לצורך אחזקת הפעוטון, הן המדובר בתכנית עבריינית יזומה, אלא בצעד של ייאוש.

הסניגור סבור שהכסות המתאימה לאירוע הזה הייתה בהליכים אזרחיים ולא פליליים ומכל מקום הנאשמת הודתה וחסכה בזמנו של בית המשפט, כתב האישום תוקן ולכך יש לתת משקל בענישת הנאשמת.

לטעמו של הסניגור, מתחם הענישה מתחיל במאסר על תנאי וברף העליון בעבודות שירות, ולאור הנסיבות המיוחדות של הנאשמת יש להסתפק בעונש מאסר על תנאי.

דבר הנאשמת בטרם מתן גזר הדין:

הנאשמת בדברה טענה שהיא מצטערת, האירוע קרה לפני חמש-שש שנים, היא לא התכוונה לפגוע במתלוננים, לא זו



הייתה כוונתה. לשאלת בית המשפט מדוע לא השיבה למתלוננים את כספיהם, טענה שהשניים לא פנו אליה, כדי שתחזיר את כספם, ומר הרטמן אמר לה שהוא קיבל חלק מהכסף מעו"ד והתיק נסגר. עוד טענה שהיו לה הרבה בעיות כספיות והיא הייתה בפשיטת רגל. היא סיפרה שבעלה החל לעבוד רק לאחרונה, לפני כן הוא היה מובטל, ויש לה עוד שני ילדים בבית, והיא מטפלת בנכדה שלה, הואיל ובתה הייתה מכורה לסמים ועברה גמילות פרטיות.

דין והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

מעשיה של הנאשמת פגעו בקניינם של המתלוננים. הרכיב המרמתי בעבירה פוגע באוטונומית הרצון החופשי של המתלוננים, להחליט מה יעשה ברכושם (ע"פ 233/07 תענ"ך נ' מדינת ישראל (2010)).

הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הבינוני.

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

רע"פ 8443/15 חגולי נ' מדינת ישראל (2015) - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בעבירות מרמה, בכך שקיבל לידיו, ביחד עם אחר, שיקים במרמה, ורכש באמצעותם מוצרים שונים, בשווי כולל של כ-74,000 ₪. בית המשפט הטיל עליו 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, וכאמור ערעוריו נדחו.

ברע"פ 2470/13 פרוגה נ' מדינת ישראל (2013) - נדון נאשם על עבירות מרמה וזיוף, בעת שעבד בחברת ביטוח, הנפיק תעודות ביטוח במרמה, וקיבל אגב כך, סכום של כ-20,000 ₪. מדובר בנאשם ללא עבר פלילי וכתב האישום הוגש בשיהוי ניכר. הוא נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל, וכאמור ערעוריו נדחו.

בעפ"ג (מחוזי חיפה) 43631-10-14 מדינת ישראל נ' נטליה רובין וערעור שכנגד (2014) - שני ערעורים שהדין בהם אוחד, האחד מצד המדינה והשני מצד הנאשמת, על גזר דינו של בית משפט השלום בקריות. הנאשמת הורשעה בעבירות של גניבה בידי עובד, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף ושימוש במסמך מזויף. הוטלו עליה 9 חודשי מאסר, 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך של 15,000 ₪ ופיצוי בסך של 160,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את שני הערעורים. כב' הנשיא ד"ר ר. שפירא, הוסיף וציין, כי לטעמו העונש נוטה לקולה (ראה שם בחוות דעתו, עמ' 4, שורה 21). עוד יצוין לעניין הרכיבים הכספיים, כי באותו עניין הנאשמת הייתה בהליכי פשיטת רגל ועל אף זאת לא הייתה התערבות ברכיבי ענישה אלה.

בע"פ (מחוזי מרכז) 28122-10-14 אלחנן נ' מדינת ישראל (2015) - נדון נאשם ל-2 וחצי חודשי מאסר בעבודות שירות, לאחר שהורשע בגניבת שני שיקים, זיוף, קבלת 22,000 ₪ בגינם, וזאת על רקע מצוקתו הכלכלית.

בת"פ (מחוזי חיפה) 22544-09-09 מדינת ישראל נ' בן שלוש (2012) - הורשע הנאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה, לאחר שקיבל במרמה שכר עבודה עבור חודשים בהם לא עבד. סכום המרמה עמד על כ-26,000 ₪. מדובר היה בנאשם ללא עבר פלילי. הוא נדון ל-4 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ת"פ (מחוזי ב"ש) 54058-09-11 מדינת ישראל נ' שוקרון (2013) - הנאשמים הורשעו בעבירה של קבלת דבר



במרמה, קיבלו סכומי כסף מאת תורמים, תוך הצגת מצג כוזב. בית המשפט המחוזי גזר על כל אחד מהם חמישה חודשי מאסר בעבודות שירות.

בע"פ (מחוזי מרכז) 6785-04-10 **קצירי נ' מדינת ישראל** (2010) - נדון נאשם ל-4 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים, לאחר שהורשע בזיוף חתימת אשתו על 14 שיקים בסכום של 16,000 ₪ כל אחד ונטילת הכספים לצורך כיסוי חובות;

ת"פ (שלום ת"א) 35548-03-11 **מדינת ישראל נ' בקושין** (2013) - הנאשמת הורשעה בעבירות לפי סעיפים 415 רישא, 418 ו-420 לחוק העונשין, וצירפה תיק נוסף. מדובר בנאשמת שקיבלה במרמה 700 דולר מזומן מקשישה. בנוסף, קיבלה במרמה ממטלונת אחרת - 12,000 ₪, וממתלון אחר 6,000 ₪ כהלוואה, ובמקום להחזיר את ההלוואה, היא זייפה שיק מקשיש אחר, חתמה חתימה שנחזתה להיות חתימת הבעלים ומסרה אותה למתלון. בית המשפט גזר עליה 10 חודשי מאסר בפועל, הפעיל מאסר מותנה ובסך הכל קבע כי היא תרצה 12 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (שלום עכו) 169-07-09 **מדינת ישראל נ' מוחמד עלאם** (2011) - כב' השופטת ר. בש (כיום שופטת בבית המשפט המחוזי), הרשיעה את הנאשם על פי הודאתו, בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, בעבירה של שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות. מדובר בנאשם שעבד כסוכן משנה בסוכנות ביטוח, הציג בפני המתלון מצג כוזב כאילו ביטח את רכבו, נטל ממנו שיקים דחויים בסך כולל של 2,400 ₪, הציג בפניו תעודת ביטוח הנושאת חתימה מזויפת של בנק הדואר. הנאשם קיבל לידיו את השיקים הדחויים, העביר אותם לצדדים שלישיים ולא ביטח את הרכב. כב' השופטת בש עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם, על כך שהפר את חובת הנאמנות שלו כלפי המתלון הלקוח שלו, על כך שמדובר בפני עבירות חמורות שבוצעו בקלות בלתי נסבלת כלשונה, תוך הפניה לפסיקה שקוראת להחמיר בעונשים בעבירות מסוג זה, "**הפוגעות באנשים תמימים הנותנים אומן במבצעייהם ויוצאים בידם על ראשם**". על אף חלוף שבע שנים מאז ביצוע העבירות, ומצבו הכלכלי הירוד, הטילה על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית הכוללת קנס בסך 2,000 ₪ ופיצוי בסך 3,000 ₪.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין):

כתב האישום המתוקן, מגולל מסכת מרמית מצד הנאשמת, כיצד הונתה את המתלוננים תוך ששילשלה לכיסה כספים בהיקף לא מבוטל.

התכנון והזדון, וכפועל יוצא - מידת האשם שהפגינה במעשיה, ניכרים.

הנאשמת נטלה את כל ההמחאות שנתן לה המתלון אבי הפעוטות (24,000 ₪), ובהיותן המחאות "פתוחות", מסרה אותן לבעל הצ'ינג, מר אברהם הרטמן, והוא בתמורה מסר לה תמורתן - 18,000 ₪ במזומן, כשהיא יודעת היטב שהיא לא הייתה רשאית לנכותן עקב התחייבותה למתלון. במקביל היא המשיכה להוליך את המתלון בכחש ולקבל ממנו את המזומנים מדי חודש, כשהיא יודעת שההמחאות אינן עוד ברשותה (כי היא מסרה אותן להרטמן בעל הצ'ינג), והיא לא תוכל להשיב למתלון, הואיל והן כבר נפדו.

בניגוד לנטען לא מדובר במעשים שנושאים אופי אזרחי, אלא במנגנון מרמתי מובהק, מלווה בתכנון וזדון, כשהנאשמת פועלת בשתי חזיתות, האחת מול אבי הפעוטות, כשהיא מקבלת ממנו המחאות ומבקשת ממנו להותיר אותן "פתוחות",



כשהיא יודעת שרק ככה היא תוכל להמשיך ו"לגלגל" אותן הלאה להרטמן בעל הצ'ינג; ובחזית השנייה פעלה מול הרטמן, היא הציגה בפניו מצג כוזב כאילו היא רשאית לנכות את ההמחאות, וקיבלה ממנו, כנגדן, כסף מזומן.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

בנסיבות העניין, בהינתן מכלול השיקולים אני קובע מתחם עונש הולם שנע בין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, מאסר מותנה קנס ופיצוי למתלוננים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

הנאשמת בת 47, נשואה בשנית, אם לשלושה ילדים, בגילאי 5 עד 24, מתגוררת במעלות תרשיחא יחד עם בעלה השני ושניים מילדיה. עובדת במשרה חלקית בתפקידי שיווק ומזכירות, מקבלת גם קצבת נכות ומפעילה בית אומנה.

מהרישום הפלילי עולה, כי לחובת הנאשמת הרשעות קודמות שהתיישנו, בעבירות של שימוש במסמך מזויף והתחזות, קבלת דבר במרמה וזיוף, הסגת גבול ועבירות נוספות משנת 2008.

מדובר בביצוע מס' רב של עבירות של קבלת דבר במרמה, לפי הוראת סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, החמורה מעבירת הרישא של אותה הוראת חוק.

הנאשמת נטלה כספים בשיטתיות ובמרמה, ועד היום למרות הזדמנויות רבות שניתנו לה, לא השיבה למתלוננים את כספם.

למרות הטיעונים שובי הלב אודות נסיבותיה האישיות של הנאשמת, אין המדובר בנאשמת תמימה, אלא במי שמאופיינת בהתנהגות שאינה נורמטיבית. לנאשמת היו הסתבכויות קודמות עם החוק, המעידות עליה.

לשירות המבחן היכרות קודמת עם הנאשמת, במסגרת אבחון שנערך לה בתיק פלילי 5422-10-08, בגין ביצוע עבירות אלימות, במסגרתו נדונה לצו מבחן ושל"צ. ברם, מעיון בתסקיר עולה, כי הנאשמת לא שיתפה פעולה, צווי בית המשפט לא קוימו על ידה, הצווים הופקעו, ועל כן הוטלה עליה ענישה חלופית. גם יתר העבירות המופיעות ברישום הפלילי בהן עבירות מרמה, מוסיפות ומלמדות על הנאשמת.

אמנם ההרשעות הללו ישנות והתיישנו, ומשקלם בקביעת העונש זניח, אך כאשר בית המשפט בוחן את "העושה" אין הוא פטור מלעמוד על מאפייניו ההתנהגותיים האנטי-חברתיים של העומד לדין בפניו, כדי למוד לו את העונש הראוי לו.

בכל הנוגע לכתב האישום המתוקן בו הודתה הנאשמת, שירות המבחן מצוין, כי הנאשמת התקשתה להכיר בנזקים שנגרמו לנפגעי העבירה, להכיר בחומרת התנהגותה, היא לא מבינה מדוע הוגשה נגדה תלונה במשטרה, שכן לעמדתה, פתרה את הבעיה ועניינה צריך להסתיים בענישה קלה.

עוד עמד שירות המבחן על התמודדות הנאשמת עם המחלה הכרונית ממנה היא סובלת, תוך ששירות המבחן מצוין, כי נראה כי הנאשמת מרוכזת בצרכיה האישיים, מתקשה להכיר בדפוסי התנהגותה הפליליים, עסוקה בצמצום חומרת מעשיה וטשטוש התנהגותה הפלילית, אינה מכירה בנזקים שנגרמו למתלוננים, ועסוקה במחירים האישיים שהיא אמורה



לשלם בגין מעשים אלו.

בסיכום האבחון, קובע שירות המבחן, כי לא ניתן לשלול את הסיכון להישנות עבירות דומות מצידה. צוין כי הנאשמת שללה כל צורך בנזקקות טיפולית, כאשר לעמדתה, מדובר בטעות חד פעמית. לאור כל אלה, קבע שירות המבחן, כי אין מקום לבוא בהמלצה טיפולית בעניינה, אשר עשויה להפחית את הסיכון מפניה, ועל כן, הומלץ לבית המשפט להטיל עליה ענישה מוחשית של מאסר בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים.

בכל הנוגע לנזק שנגרם, יש להפנות לתצהירי המתלוננים, העומדים על ההתנהלות של הנאשמת כלפיהם, על הנזק שנגרם להם. כך מציין המתלונן הרטמן: **"כרגע הפסד שלי כתוצאה ממתן העזרה לגב' ג'ורביץ עומד על כ-18 אלף ₪ שטרם הוחזרו"**, תוך שהוא מספר כיצד הונתה אותו ובמשך שנים נואש מלקבל את כספו. עוד הוא מציין, כי בגלל מצבו הבריאותי הוא לא יכל להתייצב לדיון בבית משפט ולכן שלח את ההצהרה.

הסניגור ביקש לתת דגש מיוחד לנסיבותיה האישיות של הנאשמת, להיותה משפחת אומנה, מסירותה והנזק שייגרם לתלויים בה, תוך הפניה לראיות שהגיש ולהשלמת הראיות בעניין זה. עוד טען, כי בשל מצבה הבריאותי, יש להקל עד מאוד בעונשה.

אשר לנסיבותיה האישיות של הנאשמת ומצבה הבריאותי, מדובר כאמור בעבירות מרמה חמורות, נסיבותיה האישיות ומצב בריאותה, כבודם במקומו מונח, אך הן נסוגות מפני האינטרס הציבורי המחייב הלימה עונשית למעשיה של הנאשמת, במיוחד לאור הנאמר בתסקיר שירות המבחן, המלמד על סיכון לא מבוטל להישנות העבירה, העדר הפנמה והעדר הכרה בנזקקות טיפולית.

כידוע, על אף שהמלצות שירות המבחן אינן מחייבות את בית המשפט, חריגה מהן תהיה על דרך הכלל עקב נסיבות מיוחדות. בנדוננו אין כאלה, ההיפך מכך. האבחון המקיף בראי מכלול נתוניה של הנאשמת ממלמד על הצורך בענישה מרתיעה.

אשר למצב בריאותה כנימוק לחרוג לקולה, חריגה לקולה ממתחם הענישה, בשל שיקולי צדק, הקשורים בנסיבותיה האישיות של נאשם, בשל מצבו הבריאותי, תעשה מקום שקיים מצב בריאותי קיצוני, כך שהטלת עונש מאסר, עלול להביא לקיצור ממשי של תוחלת חיים (ראו: ע"פ 5669/14 **לופליאנסקי נ' מדינת ישראל** (2015); ורע"פ 2844/16 **ביאלה נ' מדינת ישראל** (2016), דברים אשר חזר עליהם כב' השופט א. שוהם ברע"פ 773/16 **חננאל נ' מדינת ישראל** (2016), שם, בפסקה 8)).

עם כל הצער שבדבר וההתחשבות במצבה הבריאותי של הנאשמת, לא מדובר במצב בריאותי חדש, אלא מצב שאיתו מתמודדת הנאשמת, לדאבון הלב, שנים ארוכות. לא מצאתי בחומר הרפואי, עדכון המעיד על החמרה במצבה, או טענה למצב בריאותי ירוד במיוחד, המצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם, או טעם להקלה קיצונית בעונש, תוך הסתפקות במאסר מותנה, כדרישת הסניגור.

לדברים אלה מתווספת העובדה, שעד היום המתלוננת עובדת, מנהלת אורח חיים תקין, ואף מטפלת בילדים נוספים כמשפחת אומנה (ראו הראיות והשלמת הטיעון של הסניגור), אך לא טרחה להשיב ולו מקצת הכספים שגזלה מהמתלוננים. דברים אלו מתיישבים עם האבחנה שערך שירות המבחן, לאמור, שהמתלוננת מרוכזת בעצמה ובצרכיה האישיים, ואינה רואה את סבלם של המתלוננים ואת התנהגותה הקלוקלת, נתונים אלה מגבירי סיכון להישנות התנהגות



פורצת גבולות בעתיד.

יחד עם זאת, לא אתעלם ממצב בריאותה של הנאשמת, ואשקף שיקול זה, במסגרת מיקום עונש המאסר בתוך המתחם. אבהיר, כי לולא נסיבותיה, ראוי היה למקם את עונש המאסר במקום גבוה יותר במתחם.

העונש המתאים (סעיף 40(2) לחוק העונשין):

בהינתן הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיה של הנאשמת, מידת הפגיעה בהם, טיב העבירה בה הורשעה הנאשמת, חומרתה, מידת האשם שהופגנה באירוע, המלצות שירות המבחן המעידות על סיכון להישנות העבירה בעתיד, העדר אפיק שיקומי, אי השבת הכספים שנגזלו מהמתלוננים, יש להטיל עליה עונש מוחשי, מרתיע ומציב גבולות, בדמות של מאסר בפועל.

יחד עם זאת, לאור מצבה הבריאותי ונתוניה האישיים, נמצא למקם את העונש בתחתית המתחם.

בנסיבות העניין, משנמצאה מתאימה לבצע עבודות שירות, היא תרצה את המאסר בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

כמו כן, בשים לב לטיבה של העבירה, יש להטיל עליה עונשים כלכליים, בדמות של קנס ופיצוי למתלוננים.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

4 חודשי מאסר בעבודות שירות.

הנאשמת תתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 13.3.23 שעה 08:00, במפקדת מחוז צפון, סמוך לכלא מגידו.

מובהר לנאשמת כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה ו/או אי הישמעות לממונה, תביא להפקעת הצו, והיא תרצה את יתרת העונש בכליאה ממשית.

5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא תעבור בתוך תקופה זו, כל עבירה מהעבירות בהן הורשעה ו/או עבירת רכוש מסוג פשע.

קנס בסך - 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 60 יום מהיום. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מידי ויפעיל את צו המאסר שלצדו.

פיצוי למתלוננים -



הנאשמת תשלם פיצוי בסך של - 24,000 ₪ לעד תביעה מס' 1, ופיצוי בסך של - 18,000 ₪ לעד תביעה מס' 2. ככל ששילמה למי מהם, תשלום בגין כספים אלה, ינוכה התשלום מחיוב זה.

עוד מובהר, כי אין בחיוב זה כדי לגרוע מזכויות וטענות הצדדים לפי כל דין.

הפיצויים הנ"ל ישולמו ב-10 תשלומים שווים ורצופים. פיגור יעמוד את מלוא סכום הפיצוי לפירעון מידי, וייגבה כדרך שגובים קנס.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י' שבט תשפ"ג, 01 פברואר 2023, במעמד הצדדים.